

بسم ... رحمن رحیم

هست کلید در گنج حکیم

در ابتدا معرفی مختصری از حقیر داشته باشم. بنده صالح رضانی محصل در پایه نهم دبیرستان استعداد های درخشان شهید بهشتی و متولد طیس هشتم. مایه مباحث بنده است که در این جمع و در این جایگاه حضور دارم.

بدون کشتن وقت به ارائه عرایض میپردازم.

صحبت هایم را در ۲ محور خدمت شما ارائه میدهم

۱. مسائل (از لفظ مشکلات استفاده نکردم چون هنوز راه حل های زیادی داریم)

۲. پیشنهاد

همانطور که مستحضرید در شرح وظایف مجلس دانش آموزی جمهوری اسلامی ایران آمده که این مجلس قدرت اظهار نظر در طرح ها و لوایح ارجاع شده از شورای عالی آموزش و پرورش را دارد، این وظیفه عین مطالبه گری است، مطالبه گری اصولی و منطقی.

یکی از ضعف های استان ما (البته از نظر بنده) مطالبه گری است و شاید بخشی از محرومیت ما ناشی از عدم همین مطالبه گری است که اگر بنا باشد آموزش و تغییری حاصل شود باید از جامعه دانش آموزی حاصل شود. از اولویت های بنده فراهم کردن شرایط این تغییر ابتدا برای استانم و سپس برای جامعه دانش آموزی کل کشور است.

از بودجه ناکافی برای دانش آموزان و نبود امکانات و تجهیزات مکفی و و و امثال ذلک میگذریم.

مسئله محتوای آموزشی و پرورشی که دو رکن اساسی نظام آموزشی ما است.

همه ما دانش آموزیم به خوبی می دانیم که چقدر از مطالب درسی که ما آموخته ایم و می آموزیم برای آینده ما ناکار آمد است. به نظر من دو حالت حاکم است بر محتوا: ۱- عنوان درسی عالی اما محتوا تناسبی با عنوان ندارد مثلاً تفکر و سبک زندگی ۲- عنوان درسی ضعیف و بی ارزش (از نظر دانش آموزان و اولیامدرسه نه از نظر کاربردی و علمی) محتوا عالی که متأسفانه نادیده گرفته می شود مثلاً کار و فناوری. این محتوا باید مورد تجدیدنظر قرار بگیرد. در محتوای

آموزشی و پرورشی ما مسائل جامعه شناختی و روان شناختی انگار جایگاهی از اهمیت ندارد، محتوا طوری برای اصول و قوانین صرفاً علمی تنظیم شده که انگار قرار نیست روزی ما از این نظام آموزشی خارج شویم و به زندگی روزمره و تعالی خود پردازیم، تعالی علمی بخشی از رشد هر فرد محسوب می شود نه تمام آن. این باید اصلاح شود و ما باید اینها را مطالبه کنیم و خواهیم کرد.

و اما مسئله دیگر که قابل مطالبه و پیگیری و تغییر است.

دقت کردید چقدر ما دانش آموزان غمین و خموده هستیم در مدرسه.

دقت کردین از نظر اکثر دانش آموزان محیط مدارس چقدر آزارنده و بی خاصیت محسوب می شود. این صرفاً صحبت و ادعای بنده نیست، تست سلامت روان که در هر سه پایه متوسطه اول گرفته می شود مؤید ادعای بنده است.

تست رو می گیریم، نتیجه دقیق ارائه میدهیم، ارائه نتیجه دقیق یعنی اینکه می بینند و میدانند در مدارس چه خبر است اما دریغ از ذره ای تغییر.

دوستان عزیز، هر کدام از شما بزرگواران نماینده استان در مجلس دانش آموزی بودید، برادرانه خواهش میکنم به فکر نشاط و شادابی و فرح دانش آموزان باشید، اگر برای بنده این افتخار حاصل شد که به جد پیگیر خواهم شد اما اگر هر کدام از شما عزیزان مفتخر به این امر شدید، خواهش این برادر کوچکترتان را زمین نگذارید چرا که افکار خودکشی و اقدام به آن در بین دانش آموزان در حال فراگیر شدن است.

دغدغه هایی که ذهن بنده را به خود مشغول کرده این است که

چرا دانش آموزان ما قدرت ابراز وجود ندارند...

چرا دانش آموزان ما میانگین عزت نفس و اعتماد به نفس پایین تر از استاندارد دارند...

چرا دانش آموزان ما نمیتوانند درست و اصولی انتقاد و مطالبه کنند...

چرا دانش آموزان نخبه ما به فکر مهاجرت هستند...

